BLOC-NOTES

Sancțiunile *pentru organizatorii dela Barascheum*

Neregulile reuniunii de box dela Barascheum au fost sancționate.

Două „C misiuni ale Federației române de box" s'au întrunit Miercuri seară. Inculpații au fost supuși unor interogatorii scurte. Au negat, desigur. Au încercat să transmită asupra unui singur ins fără legătură oficială cu Federația — cazna răspunderilor.

Severitatea oficială însă i-a impresurat și hotărirea a adus cuprinsul sancțiunilor:

Moți Spakow: 2000 de lei amendă.

Toma Panaitescu: avertisment.

Stroe: reclamat la Parchet.

Capitolul sumbru al neregulilor dela Barascheum și-a găsit, deci, desnodământul. A fost scos depe rolul actualității.

Nu vom adăuga hotăririlor de Miercuri seară, suplimentul unui lung comentariu. Câteva precizări le găsim totuș utile.

Organizatorii dela Baraschium au fost sancționați. Federația română de box a dovedit astfel că e mereu pe ruta unei pilduitoare severități, iar ziarul nostru și-a afirmat din nou prezența la capătul tuturor acțiunilor cari trebuesc elogiate sau luate de piept.

Neregulile dela Barascheum au fost urmărite, în ziarul nostru, prin două reportagii de atitudine fermă. Am semnalat primele neregului. Le-am completat cu informațiuni grave culese de corespondentul nostru permanent la Belgrad. Am divulgat, noi singuri, manopere de organizare neonestă. Și am așteptat — cu încredere — constatarizarea oficială a eczemei incolțită în epiderma morală a unor organizatori improvizați.

„Federația română de box" nu ne-a contrazis așteptările. Un comunicat scurt și sever ne-a anunțat eri dimineață sancțiunile hotărite de comisiunea de disciplină F. R. Box.

Nu sunt prea grave aceste sancțiuni. Exceptând un singur organizator care va fi oferit represaliilor Parchetului, celelalte osânde sunt moi: o amendă și un avertisment.

Sunt, însă, suficiente.

Amenda va desmetici în gândurile lui Spakov, porniri de corectitudine aproape anesteziată. Iar avertismentul îl va obliga pe Toma Panaitescu — un profesionist vechiu, sârguincios și modest — să deschidă ochii mari, când își va mai pune girul pe organizări cari au nevoe de girul grupării sale.

Cele două sancțiuni sunt deci suficiente.

Și vor instaura — sperăm — o epocă de cuminție cu care organizatorii dela Barascheum au crezut că pot să jongleze, râzând de oficiali, de spectatori, de presă...

George Fulga

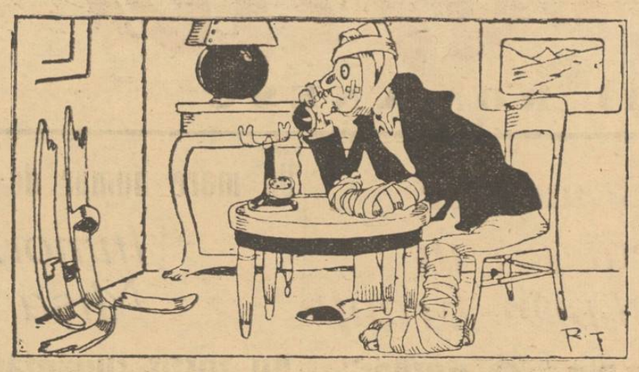

— Dragă, te-am chemat ca să-ți mulțumesc pentru skiuri...

culisele

Victoria lui Toma Aurel, repurtată alaltăseară asupra lui Huguenin, a fost desigur primită de publicul românesc cu acelaș entuziasm care a însoțit toate victoriile micului nostru campion.

Că l-a învins pe Huguenin, nu a produs nici un fel de mirare. Se aștepta oricine ca Toma — în plină ascensiune, om cu cele mai justificate veleități la titlul suprem — să debordeze un boxeur care, oricât, a apucat-o pe panta degringoladei.

A surprins însă felul cum Toma a lichidat cu adversarul său. L-a knock-out-at de o manieră impresionantă. Cum se spune în termeni consfințiți, a repurtat «o victorie fulgerătoare»

A surprins, pentrucă se știe cât de mult a răbdat Toma până să ajungă să boxeze. Să ne explicăm, pe scurt.

In fața impetuozității campionului nostru, niciun boxeur din categoria respectivă nu are prea mari șanse. Adică, nu are nici d'alea mai mici. Se înțelege dar, că toți adversarii îl evită.

Imprejurările fiind de așa manieră, victoria lui Toma Aurel are darul să-i.., agraveze situația. Căci după noua sa victorie, va fi mai temut.

Deaceea, mulți se miră dece l-a «lichidat» Toma atât de repede.

Pe chestia asta, discuție la F. R. Box.

— Dacă Toma ar fi fost mai abil, se gândea și la viitor și făcea un match mai strâns...

— Ba eu cred că Toma s'a gândit și la asta și a.., prelungit matchul până'n repriza doua.

Cluburile mici au mai multe zile libere, programul categoriilor inferioare nefiind atât de încărcat. Deaceea, aceste cluburi — când nu au match oficial — nevrând să someze, joacă matchuri amicale. Aceste matchuri au marele avantaj că nu reclamă regii de acoperit, astfel că aranjamentele se fac foarte ușor. Asta, vorbind în general. Căci sunt și excepții. De pildă următoarea.

Delegatul grupării Metalosport — grupare care activează în cadrele categoriei II-a — s'a dus să aranjeze un match cu delegatul grupării Socec-Lafayette — grupare care joacă la «Onoare».

Conversațiile au început în termeni cari nu promiteau să ducă la un aranjament.

— Domnule, am venit să vă propunem un match de antrenament pentru Duminecă...

— Da? Dar ce grupare reprezentați?

— Metallosport.

— Metallosport?!

— Da! Dar dece vă mirați?

— Domnule, oți fi dvs. o grupare merituoasă, dar în categoria respectivă. Noi avem pretenții ceva mai mari, mai ales decând am jucat cu Juventus, cu Sportul Studențesc, Telefoane. Așa că, vezi d-ta...

Resemnat, delegatul grupării Metallosport a plecat fără rezultatul dorit.

Sâmbătă, cum nu găsise alt angajament mai... simandicos, delegatul grupării Socec a cedat.

— Bine, domnule, mâine o să vă facem... onoarea să jucăm cu dvs. Cred că e o onoare!

— Desigur, foarte mulțumesc.

Duminecă, închipuiți-vă! Metallosport și-a permis să-i tragă lui Socec o bătae, cu 3-1.

Luni de dimineață, delegatul grupării Metallosport s'a prezentat de urgență la proepinentul său din cursul săptămânii și, foarte radios, i-a spus doar atât:

— Domnul meu, eri, Duminecă, am avut noi «onoarea» să jucăm cu dvs. Cred că de astăzi, Luni, dvs. veți avea tot «respectul» față de gruparea noastră. La revedere!

Astyanax

Un alt program de excursie

Ca urmare a celor publicate într'unul din numerile trecute, dăm în rândurile de mai jos, un alt program de excursie.

Ținem să accentuăm că vom continua cu programe de acest fel, întrucât zăpada căzută din belșug în acest an, acoperă cu un strat gros înălțimile munților, astfel că întreaga comoară de flori primăvăratice, o vom găsi în desimea pădurilor cari îmbracă dealurile sau câmpiile.

Codrii se vor împodobi cu verdeie tânăr al frunzelor, alcătuind o uriașă catapeteazmă de smaraid, iar micuțe cântătoare ne vor da speranțe noui, chemându-ne spre o altă viață.

Din covorul des al frunzelor înălbenite, răsar brânduși, ghiocei și viorele, așteptând sărutul viu al soarelui.

Arhondaricul mănăstirilor strălucește în albul proaspăt al primăverii.

. . . . . .

Plecăm din București la ora 7 dim. în direcția Cotroceni.

La intrarea în com. Militari, apucăm la dreeapta pe șoseaua ce duce spre com. Roșu. Trecem prin com. Roșu, Cheajna, Dragomirești, Ileana, Popești-Băcu, Arcuda. Aici se găsesc instalațiile de filtrarea apei pentru însetații bucureșteni.

Drumeții în posesiunea autorizației eliberate de direcțiunea generală a U. C. B.-ului din București, vor putea vizita timp de aproape 2 ore, interesantele instalațiuni precum și minunatul parc înconjurător.

Inapoindu-ne în satul Ileana și luând-o la dreapta, ajungem la Mânăstirea Ciorogârla.

Această mânăstire de maici, a fost zidită la începutul secolului XIX.

In afară de o perfectă curățenie, drumeții vor mai putea admira sculptura stâlpilor de lemn și a catapetezmei.

Această catapeteasmă care este cu mult mai veche decât biserica, a fost adusă din Constantinopol de către ctitorii mânăstirei, boerii Samurcășești.

De aici trecând prin Domnești unde se poate admira conacul d-lui Niculescu-Dorobanțu, construit într'un minunat stil românesc, vom continua drumul străbătând satele: Domnești de jos, Slobozia, Ciincea, Bulgaru-Vârtej, Măgurele.

In Măgurele este demn de vizitat institutul Oteteleșianu, al Academiei Române. Intre zidurile acestui palat, funcționează o școală normală de fete.

Aleele îngrijite ale parcului înconjurător, oferă drumețului locuri de adâncă liniște.

Inapoierea la București se va face pe șoseaua Măugrele.

Distanța totală parcursă este 60 km.

Costul transportului cu un autotaxi, (5 persoane) revine la cca. 80 lei de persoană.

ADIS.

REPORTAJUL ZILEI

La Berlin se vorbește despre

O finală GERMANIA - ITALIA

Doctorul Nerz pregătește națională pentru matchurile cu Ungaria și Elveția

Nu este ușor să redai ceremonia dela Quai d'Orsay, să redai disperatele aprecieri ale sportivilor asupra rezultatului sorților pentru campionatul modial de footbaall.

Mulți — constând că sorții au evitat să opună Germaniei (în primul tur) adversari potriviți și i-a dat, în turul al doilea, un adversar de loc supărător — gândesc că nepotul d-lui Jules Rimet a avut o mână fericită. Alții însă, acordând mare credit pericolului elvețian, portughez și ungar, spun că Germania nu va fi favorită sigură în această luptă preliminară atât de decisivă campionatului.

Apoi alții evită să-și spună părerea, aducând mii de motive care să justifice, în cazul acesta, mutismul lor.

Toți însă sunt de acord că adversarul germanilor din anul acesta le va fi mult mai greu decât cel din 1934.

UȘOR ȘI GREU

Intre timp, desemnarea adversarilor pentru diversele turnee ale Campionatului a dat posibilitatea unor interesante constatări. Mai înainte de toate, antrenamentele naționalei germane.

Impotriva elveților au jucat în luna Februarie a anului trecut, și se știe ce prețioase indicii au furnizat.

Contra Ungariei — cu care Germania trebuia să se întâlnească — vor juca la 20 Martie și în sfârșit contra Portugaliei, adversara Germaniei într'o eventuală victorie asupra Elveției, nemții vor juca la 24 Aprilie.

E inutil să insistăm asupra avantagilor oferite de această fericită combinație, care elimină în mare parte calculele strategilor nemți. In general, în Germania, domnește părerea că națională riscă să piardă din primul tur, atât sunt de periculoși elveții și portughezii.

Chiar împotriva Ungariei posibilitățile de afirmare nu vor trebui să lipsească iar un eventual succes împotriva maghiarilor ar însemna admiterea în semifinală.

Alte pronosticuri nu sunt; doar un ziar berlinez s'a hazardat să anunțe posibilitatea unei finale Germania-Italia.

Dar, azi, cu aportul foot-baliștilor cari eri au fost austriaci, reprezentativa germană va fi, probabil, alta.

Pentru matchul cu Ungaria dela 20 Martie — care se va face la Nurenberg doctorul Nerz a format aceiași echipă care în sezonul trecut a reușit victoria asupra Norvegiei și asupra Danemarcei, și aceiași care — poate — va întâlni Portugalia și Anglia.

SELECȚIONAȚII D-RULUI NERZ

Selecționata doctorului Nerz cuprinde următorii jucători afară doar dacă ultimele evenimente n'ar putea influența asupra «buchetului» de aleși.

Jakob (Jahn Regensburg); Ianes (Fortuna Duesseldorf); Munezemberg (Alermmania Aquisgrana); Kupfer (F. C. Schweinfurt); Goldbruner (Bayern Monaco); Kitzinger (F. C. Schweinfurt); Lehner (Augsburg); Gellesch (Schalke 0 4); Siffling (S. V. Waldhof); Szepan și Urban (Schalke 0 4).

La Wupertal, selecționata B va înfrunta reprezentativa Luxemburgului. Germania va alinia formația:

Klodt (Schalke 0 4); Schulz (Armia Hannover); Dittgens (Bueckefurg); Mueller (S. Vg. Sandhofen), Sold (Saarbrucken); Schaedler (Ulmer F. V.); Winkler (Scharz); Lenz (Bomssia Dortumnd), Berndt (Tennis Bomssia); Gauchel (T. U. S. Neuendorf) și Fath (Wormatia Worcus).

„Privesc cu optimism turneul echipei amatoare de box" ne-a declarat conducătorul caravanei

(Continuare din pag. I-a)

din: maestrul de box Z. Popazu, Marin Gaspar, Stoianovici, Florian Mănescu, C. David și Jelesneac. Face o excelenăt impresie asupr acelor prezenți ținuta boxeurilor.

Toți, poartă bascuri, sacouri bleumarin cu egida federației, pantaloni gri și pantofi cu crep.

Intr'o clipă sunt înconjurați și asupra lor se abat pe deoparte sute de întrebări la cari cu greu pot răspunde, pe de alta mii de sfaturi din partea rudelor dar mai ales a părinților.

După ce, reporterii fotografi își fac cu prisosință datoria, procedăm la un scurt inetrogatoriu.

Ce ne declară

Primul pe care-l supunem „torturei" este d. C. Aureliu. Foarte amabil, d-sa ne declară: „Privesc cu optimism, deși îmi dau perfect de bine seama de valoarea boxeurilor pe cari îi vom întâlni în acest turneu. M'am străduit și cred că am reușit să selecționez elementele cele mai în formă. Vom învinge în multe locuri dar, vom fi și învinși. Așa este boxul! Pot afirma însă un singur lucru: indiferent de rezultatele pe cari le vom înregistra în compania pugiliștilor francezi și elveții, datorită felului cum băeții știu să apere culorile țării, vom face o excelentă propagandă boxului nostru amator".

Intr'un compartiment cei doi gălățeni David și Jelesneac se „bat" pe locul dela fereastră. Un scurt „break" al lui Popazu, îmi permite să arunc o întrebare lui David:

— Cum te simți?

— Minunat! Dețin forma din zilele mele de glorie; Jelesneac poate să confirme acest lucru! Sunt bucuros că am ocazia să boxez din nou pe ringurile franceze, unde mi-am creiat cu ocazia turneului întreprins de C.F.R. în 1932, o bună reputație.

Fără să mă laud îți pot spune un lucru: dacă voi fi învins atunci să știi că juriul mi-a furat decizia! Aș acum mă simt acuma sunt foarte greu de învins.

David, — intervine Jelesneac — o să ne facă multe bucuri. Eu care fac zilnic la mânuși cu el îmi pot da bine seama de ce este capabil în momentul de față. Are o dreaptă... In ce mă privește nu voi cruța nici un efort pentru a aduce la victorie culorile cari îmi sunt atât de dragi.

Pe culoarul vagonului Stoianovici foar te atent, discută cu o bătrână. Când mi-o prezintă, aflu că este mama sa.

— N'am vrut să-l las să plece, că de... Băiatul e tânăr și mi-e frică să nu-l omoare.

— Ce să mă omoare? Pă mine. Am să bat la francezi cum i-a bătut tata la... Mărășești!

Văzând că Stoianovici e pus pe lucruri mari, îl las și cobor din nou pe peron unde Gaspar duce o mare șuetă cu o mulțime de admiratori .Mă apropii și-i arunc o întrebare:

— Ce-i nou Trică?

— Ce să fie, plecăm.

— Știu că pleci, dar ce crezi, o să faci vreo treabă?

— Se poate? Cum să nu fac! Sunt mai bine ca oricând. Și cum voi boxa la cocoș, sper să ciocănesc pe mulți Să spue și maestru!

Popazu — acesta-i maestru — care ascultase spusele lui Gaspar vine cu o confirmare. Nu numai Marin, dar toți băeții sunt în formă foarte bună. Dacă vreun neprevăzut nu intervine în timpul turneului, cred, adică ce cred, sunt sigur că vom face o figură dintre cele mai frumoase.

Mai este un minut până la plecarea trenului și încă n'am reușit să stau de vorbă cu Mănescu. Il găsesc în compartiment unde emoționat își lua rămas bun dela soția și fratele său.

Ce să-l mai întreb?

Privindu-l, mi-am putut da seama, că este un om conștient de greaua misiune pe care o are și că, va face și imposibilul să mulțumească pe acei cari i-au acordat încrederea.

C. LIGDOPOL

Foiletonul nostru

Leon Grandillon

Colecționarul de celebrități sportive

Adaptare de ALEXANDRU CERBU

Cu bătrânelul acesta simpatic, mă întâlneam mai în fiecare zi, la chioșcul de ziare, unde după ce cumpăram amândoi «Gazeta Sporturilor», schimbam câteva cuvinte protocolare. Alaltăeri spre marea mea surpeindere, cunoscutul meu ocazional m'a întrebat dacă nu aș vrea să iau cu dânsul masa în ziua următoare.

In primul moment m'am simțit oarecum încurcat. Dar, pentrucă noi gazetarii nu suntem mai niciodată într'o desăvârșită armonie cu finanțele — din lipsa unui motiv potrivnic — nu m'a lăsat inima să refuz această invitație de nuanță gastronomică.

— Deci, rămânem înțeleși tinere. Mâine...

— Vă rog să contați pe cuvântul meu... Dar, vedeți dvs. n'am avut încă nespusa cinste să vă cunosc numele... Și prin urmare...

— Ah! Fără îndoială. Ai deplină dreptate. Dacă nu mi-ai fi adus aminte că nu-mi cunoști adresa, toate proectele noastre ar fi căzut în baltă.

Și interlocutorul meu, își scoase portofelul cu monogram și îmi întinse o carte de vizită.

La ora prânzului, m'am prezentat la locuința indicată. Bineînțeles, ținuta mea inspira oarecare pedanterie, deoarece mi-am îmbrăcat haina neagră, care ce-i drept, mă strângea puțintel, deoarece am prins proporții serioase în răstimpul celor cinci ani ce au trecut de când am arborat-o pentru prima oară.

Strașnică idee am avut înfățișându-mă corect, căci am sezizat numaidecât că fusesem poftit într'o casă aleasă și nobilă. Nu am să purced la o descripție arhitectonică: e suficient numai să accentuez că era de un lux princiar. Un fecior m'a introdus într'un salonaș ornamentat cu mobile de stil, tablouri minunate și bibelouri artistice. Iar, după câteva minute amfitrionul meu m'a întâmpinat cu multă bunăvoință:

— Te felicit pentru metronomica d-tale punctualitate.

Apoi, fără niciun ocol, îmi făcu o competentă expunere asupra ultimelor evenimente sportive, ceea ce denota că era foarte versat, lucru ce trebue să mărturisesc cinstit, că m'a impresionat. Deasemeni, mi-a vorbit despre arta culinară cu atotștiința unui epicurian de rassă, insistând totodată și asupra meșteșugului delicat al recrutării convivilor, dealtfel tot atât de subtil cași acela al bucătăriei alese.

— Nu crezi că e o favoare mai deosebită acordată mosafirului, aceea de a-și convoca el însuși comesenii?

Și omulețul îmi întinse surâzător un registru, frumos brosat, asemănător cu o «carte de vinuri» din restaurantele de lux. Dar, răsfoind-o, în loc să dau peste obișnuitele «burgogne-uri», «bordeaux-uri», «champagne», etc., denumiri de sportivi celebri.

Cum, după mutra mea nedumerită a înțeles că nu voiu reuși să mă descurc niciodată — amfitrionul meu a intervenit amabil:

— Uite. Am să te ajut... Ce-ai spune de exemplu dacă am face începutul cu Max Schmelling? Nu vrei să ei masa cu el?

— Aș fi mai mult decât încântat. De când râvnesc să stau la-olaltă cu un fost și probabil viitor campion mondial.

Dar despre Mike Iacobs asul promotorilor de peste ocean, ce-ai spune?

— Sunt profund emoționat. Vă dați seama ce-ar fi pentru un biet reporter ca mine, un eveniment de talia aceasta? Și apoi răsunetul ce l-ar avea printre prietenii și cetitorii mei...

— Dar Toma Aurel?

— După câte știu, Tomiță e actualmente la Paris unde l-a învins prin k. o. pe Huguenin.

— Nu are importanță.

Gazda continua să parcurgă cu degetul arătător pomelnicul, întorcând filele, silabisind felurite nume. La acela al lui Melwin Walker, faimosul atlet-negru se opri.

— Ce zici?

— Sunt epatat. Nu m'aș fi așteptat la o societate atâta de variată.

— Să lăsăm comentariile, dragul meu. Socot, însă, că nu ți-ar fi prea plăcut să cinezi numai între bărbați. E nevoe și de câteva femei drăguțe și elegante.

— Desigur! aproba-i eu prompt

— Iți plac vedetele de cinema?

— Mai mă 'ntrebați? Mă dau în vânt după ele!

— Ce-ai spune de Sonya Henje regina patinajului și recenta descoperire a Hollywood-ului?

— Sonya Henje!

— Da. Ce te surprinde?

— Păi...

—Dar de Anny Ondra, soția lui Schmelling?

—!

Ciudatul amfitrion începu să numere rar: unu, doi, trei... și încăodată atâția, asta face șase, plus noi — opt. Mai lipsesc patru. Apoi adresându-se mie:

— Am aranjat masa pentru 12 convivi. Să completăm numărul și să ne grăbim fiindcă — scuză-mi vulgaritatea — dar îmi ghiorăe mațele. Ai vreo simpatie?

— Nu cam.

— Imi lași vasăzică mie grija?

— Vă rog.

— Atunci iată: Nakamo, arhicunoscutul jucător de tennis japonez. Dr. Dietz, selecționeurul unic al maghiarilor.

Halo Astofi, speranța îndreptățită a ciclismului italian. Și Zozaya, inegalabilul centru înaintaș argentinian.

— Stimate domn, nu vă supărați că îndrăznesc, dar nu-mi prea vine să iau în serios numele persoanelor enumărate.

Gazda mea mă privi fără să-mi răspundă. Am avut impresia că în ochii săi lucea o scântee ironică. Am continuat totuși:

— Apreciezi farsele, mai cu seamă atunci când sunt spirituale. Știu că gluma e unanim gustată și că anumite agenții furnizează pentru recepții oaspeți de marcă atunci când nu vrei să-ți bați capul căutându-i. Nu văd, însă, cum agențiile pot procura personalități inabordabile.

Glasul mi-a fost tăiat de intrarea maitre-ului d'hotel, încunoștiințând că masa e servită.

Amfitrionul m'a luat familiar de braț, conducându-mă în sufra-

(Continuarea în pag. IV-a)